

Voluntat de votar i vèncer

Un milió vuit-centes mil persones es manifesten a Barcelona per defensar el dret a votar el 9-N. L'urna esdevé símbol d'una V que esdevé el més gran èxit de mobilització pacífica i reivindicativa a la història de Catalunya i Europa.

L'11 de setembre en Sisco Melgosa va sortir de Mollerussa cap a Barcelona a les vuit del matí amb un 4x4 que arrossega una urna gegant amb un remolc. Tot i fer dos metres d'alçada, Sisco diu que l'urna només pesa uns 120 quilos "i té rodetes". Totes dues coses estan pensades per poder descarregar-la i ubicar-la on calgui. L'urna anava destinada al tram 71 de la gran V que havia d'ocupar l'avinguda Diagonal i la gran via de les Corts Catalanes i convergir a la plaça de les Glòries.

En aquest sector de la manifestació els esperen un grup de voluntaris d'Ara és l'hora, l'entitat que convocava la manifestació. Està encapçalat pel coordinador del tram 71, Pau Esteve, i, entre d'altres, hi ha l'Oriol, l'Àlex i el Toni.

Tots ells han quedat a les 11 del matí a la cruïlla de Gran Via i el carrer de Lepant per començar a penjar cartells indicadors, rebre els *walkies* que els comunicaran amb l'organització, orientar els participants d'aquesta nova Via Catalana i organitzar la manifestació que començarà a les 17.14 hores.

Mentrestant, no arriba la furgoneta que transporta els cartells indicadors i la resta de material que facilita l'organització, els voluntaris es dediquen a muntar dues urnes més petites per penjar dels semàfors i les faroles. Encara no s'ha tallat el trànsit –falten més de tres hores– i tampoc no poden descarregar l'urna gegant i deixar-la al mig del carrer. L'Àlex està fent una urna artesanal, amb travessers de fusta que colla amb brides de plàstic.

A uns centenars de metres, l'escenari Victòria de la plaça de les Glòries Catalanes, també decorat amb columnes d'urnes, ja està muntat del dia abans. Un total de 947 urnes –tantes com ajuntaments hi ha al Principat– van ser muntades la vespra per voluntaris i han estat vigilades tota la nit. Als altres extrems de la V, a la plaça de Pius XII –per la banda de la Diagonal– hi ha l'escenari "Voluntat" i a la plaça de Sarah Bernhardt –per la de Gran Via– hi ha l'escenari "Votar". El missatge era clar.

En pic la Guàrdia Urbana talla el trànsit, els voluntaris del tram 71 i els companys de Sisco Melgosa –cofundadors de l'associació MPG (Muntadors de Pollastres Grossos) de Mollerussa i les Borges Blanques– instal·len l'urna gegant a la cruïlla de Lepant i Gran Via. Ràpidament, els primers participants en la V s'animen a fer-la servir del seu escenari de fotografies –familiars, corals i *selfies*. De record, una foto amb urna.

Les 17.14, punt horari culminant de la convocatòria, minut precís en què han d'estar formades les fileres grogues i vermelles de la senyera, s'acosta. Nou voluntaris s'enfronten cara a cara al frontal de la manifestació en el tram 71 per organitzar-los. Cadascun d'ells porta un color alternatiu –groc, roig, groc...– i organitza davant seu una senyera humana tan ampla com la calçada central de la Gran Via. Però en aquest tram, com en molts altres, l'assistència desborda les necessitats i els laterals de la Gran Via estan plens de samarretes roges i grogues.

A l'esquerra, Carme Forcadell: "Votarem per dignitat; votarem perquè som ciutadans, no súbdits". A dalt, Muriel Casals: "300 anys després construïm una victòria pacífica".

L'escena es repeteix en 74 trams al llarg d'11 quilòmetres de recorregut. Un milió vuit-cents mil persones, segons l'organització; dos milions segons el diari italià *La Stampa*; 475.000 –menys que inscrits– segons la Delegació del Govern espanyol. En qualsevol cas, la mobilització més massiva que s'ha fet mai a Catalunya i a l'Estat. Segons l'organització, la més gran de la història d'Europa.

Poc abans de les 17.14 els cors convidats per l'organització comencen a cantar "Ara és l'hora", una peça letona adaptada al català sobre versos de Miquel Martí i Pol. Després sona "El cant de la senyera". Just en el moment que sonava la tornada per tercera vegada –"Al damunt dels nostres cant / aixequem una Senyera / que ens farà més triomfants"– els castellers de Sants, al tram 74, a l'alçada mateix de l'escenari, aixequen quatre pilars de set, com quatre barres, que coronen sengles enxanetes amb estelades que deixen anar amb l'última estrofa: "I et durem arreu enlaire, / et durem, i tu ens duràs: / voleiant al grat de l'aire, / el camí assenyalars".

L'actor Sergi López feia poc després, des de l'escenari Voluntat, un retrat del moment històric i del país que vol votar: "Per nosaltres ara és l'hora d'aprofitar aquesta oportunitat històrica i construir el país que volem, el país que necessitem perquè desitgem un país amb justícia social; un país que

LORDI PLAY

L'urna gegant feta per Sisco Melgosa i els seus companys de Mollerussa i les Borges Blanques, al tram 71 de la V.

doni oportunitats a tots els ciutadans, que ofereixi un futur als seus homes, que respecti i recompensi la seva gent gran, que estigui obert al món –quasibé diria espaterrat al món–, que protegeixi els seus recursos, la seva cultura i la seva llengua”.

I apostava –i es comprometia– per un nou país compromès amb els Països Catalans: “Avui aquí tenim també molts compatriotes del País Valencià, de les

nat a guanyar. Tres-cents anys després del 1714 hem deixat de ser un poble que recorda derrotes militars per ser una societat que construeix una victòria pacífica, una victòria feta amb la força de la gent, per la il·lusió de fer un país més just i més solidari, de la convicció que serem el que vulguem ser. Avui hem tornat a dir que estem preparats, mobilitzats, cívicament, festivament i massiva, per votar el dia 9 de novembre.

Carme Forcadell també va apel·lar directament als polítics: “Parlament, Govern i president: posin les urnes!”. La presidenta de l’Assemblea Nacional de Catalunya (ANC) va assegurar que “aquest 11 de setembre passarà a la història com una data clau en la recuperació de les nostres llibertats” i va insistir en la necessitat de treure les urnes 59 dies després. “Votarem, votarem per dignitat; votarem perquè som ciutadans, no súbdits; votarem perquè ho devem als nostres avantpassats; votarem per tots aquells que han lluitat per aconseguir-ho i ja no hi són. I ho farem per deixar un país més just a les generacions futures. Per tot això, votarem. I votarem independència”.

López: “Adoptem un ferm compromís per no deixar mai sols els Països Catalans”

illes Balears, de la Franja de Ponent i de la Catalunya del Nord i avui els diem que nosaltres adoptem un ferm compromís per no deixar-los mai sols. La seva lluita és la nostra lluita. Visca els Països Catalans!”.

La presidenta d’Òmnium Cultural, Muriel Casals, enllaçava amb aquest final de López: “Ciutadans d’arreu dels Països Catalans: Gràcies! Avui hem tor-

No tenim por. La veu que se sent avui, la veu del poble de Catalunya està per sobre del que digui un tribunal partidista de Madrid”.

Casals va recordar les paraules de Pau Casals, “la llibertat no és negociable” i va reclamar que “la unitat que hi ha avui aquí és la unitat que volem que es mantingui a les nostres institucions i a les nostres formacions polítiques”.

En Sisco Melgosa i els seus companys de l’MPG han portat la seva urna gegant. L’Àlex i 7.000 voluntaris més, n’han fet de totes formes i colors. I 1.800.000 persones hi han dut les ànsies de votar i de guanyar la independència: el 9 de novembre.

Àlex Milian